

רבנן
מרחיקים: משרה מירק
כרשים מבצלים
חרדל מדבורים

ר' יוסי
ל"צ להרחיק חרדל מדבורים
א. בעל דבורים סמך תחילה
ב. דבורים גם מזיקות

רבנן:
מזיק שני מרחיק
(שרי לסמוך)
לתוס' - דבורים
לא מזיקות
ולעולם יש להם
סברת עשה קצת
שלא כהוגן

לאביי נחא:
ר' יוסי:

ר"פ:
א. בעל חרדל סמך תחילה
קשה: רבנן מאי ס"ל (וכ"ש בחרדל)
ר' יוסי אמאי לא פליג במשרה

רבינא:
ב. דבורים לא מזיקות

ג. על הניזק להתרחק

ג. על המזיק להתרחק

קשה: אמאי לא פליג במשרה
(ממתנלי' משמע בהדיא ששניהם מזיקים)

באילן חישינן להפסד
מרובה, תידע, שאפי' סמך
באיסור - קוצץ ונותן דמים

ב. דבורים מזיקות
ג. על המזיק להתרחק

למסקנא: אליבא דרבנן והוא לא ס"ל
(אפי' בור קדם לאילן - לא יקוצץ)

בעל משרה הוא המזיק ולא פליג ארבנן, בעל
דבורים הוא המזיק ופליג ארבנן שס"ל
שדבורים לא מזיקות

לרבא קשיא:
(א"א לתרץ בלוקח: א"כ למה ירחיק בעל דבורים לר' יוסי שהרי לא עשה כלום שלא כהוגן?)
(דווקא בלוקח, שאל"כ ו"ל"צ להרחיק" דר"י היינו שמרחיק רק חצי - לא יתכן, שהרי משמע של"צ להרחיק כלל)

ש"ט תוס'
אלא אמר רבינא: "על המזיק להרחיק את עצמו"
א. בעל דבורים סמך תחילה
ב. דבורים גם מזיקות
ד. אין סברת "עשה קצת שלא כהוגן"

רבנן:
ג. על המזיק להתרחק
ר' יוסי:
ג. על הניזק להתרחק

בעל דבורים חשיב ניזק
כי סמך בהיתר ולכן
בעל החרדל מרחיק

בעל דבורים לא חשיב מזיק
קשה: אמאי לא פליג
במשרה?

ג. לא משנה על מי להתרחק
ד. יש סברת "עשה קצת שלא כהוגן"

דבורים לא מזקי
דבורים מזקי